

[Henning Rasmussen]

side efter side på at beskrive, hvad det betyder for den enkelte kommune i forøget skattetryk. Så kunne man lade være med det og bare skrive, at det sparer man væk. Når man ikke skriver det på den måde, er det, fordi man regner med, at det ikke kan spares væk, men skal hentes hos andre skatteydere. Det tror jeg er en realitet, sådan bliver det.

Ministeren lader mig forstå, at jeg helt har misforstået det, når jeg alene taler om den kommunale økonomi eller stort set taler om den kommunale økonomi, for dette er en erhvervsfremmeforanstaltning. Det får man i alt fald ikke indtryk af, når man læser de 36 sider. Der er højst en halv spalte om det, som ministeren siger er hovedformålet, og så er der altså 35 sider plus halvanden spalte, der drejer sig om, hvordan det virker ind på den kommunale økonomi. Så må ministeren undskylde os andre, hvis vi også interesserer os for den kommunale økonomi i den forbindelse.

Tilbage står det hovedargument, jeg søgte at koncentrere halvdelen af mit indlæg om i første omgang, nemlig: hvis dette er et erhvervsfremmeforslag, hvorfor er der så ikke gjort en stump forsøg på at forklare, hvordan det virker på det erhvervsliv, som det angiveligt skal hjælpe? Der er ikke en stump forsøg på at analysere, ikke en linje om, hvordan det kommer til at virke på forskellige former for erhverv. Der er ikke en linje om det – i et erhvervsfremmeforslag! Der er ikke antydning af forsøg på at forklare, hvordan det virker på konkurrenceevne, på arbejdsløshed, på investeringer osv. Hr. Svend Erik Hovmand gjorde et forsøg på at fortælle, at det var det, der var meningen. Det fremgår ikke med en linje af bemærkningerne til ministerens lovforslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige, at jeg har konstateret, at ordføreren for det radikale venstre, fru Aase Olesen, ikke afviser at gå ind i en drøftelse af intentionerne med dette lovforslag. Jeg synes alt i alt, at der efter den behandling, der her er foregået, er grund til at sige, at når gemytterne nu om et par dage har lagt sig, tror jeg i og for sig, at man vil nå til en erkendelse af, at det nuværende system indebærer store uretfærdigheder.

Jeg er nødsaget til at sige både til hr. Henning Rasmussen, til hr. Lykketoft og til hr. Bjørn Poulsen, som talte om klassekamp – asocial klassekamp tror jeg udtrykket var fra hr. Lykketoft – at der er altså noget besynderligt ved specielt socialdemokratiets nærmest fanatiske religionskrig mod forslaget om at aftrappe disse ejendomsskatter. Jeg har mødt tillidsfolk, tillidsfolk fra fagbevægelsen, som har overordentlig svært ved at forstå, hvordan det kan være, at netop socialdemokratiet så krampagtigt klamrer sig til denne ældgamle kongeskat fra enevældens tid. Det er jo det, der er tale om.

Ved festlige lejligheder taler socialdemokratiet om skat-efter-evne-princippet, om, at de største byrder skal bæres af dem med de bredeste skuldre, men disse smukke idealer er helt forsvundet, når talen er om ejendomsskatter. Vi kan som et eksempel tage to landbrugsejendomme. Jeg vil godt benytte lejligheden til at understrege, at landbruget kun er en del af dette forslag, vel omkring 40 pct. af det samlede provenu – de 60 pct. drejer sig om byerhverv – men lad os tage to landbrugsejendomme. Her er forholdet det, at uanset at den ene nabo har haft et stort overskud og den anden et underskud på sin ejendom, skal de betale præcis det samme pr. ha. Jeg vil gerne spørge hr. Henning Rasmussen: hvad er det saglige motiv herfor? Jeg tror, hverken landmænd eller lønmodtagere kan se visdommen heri. Men hertil kommer – for det er endnu værre end som så, idet fradragsretten for skat på produktionsjord gør forholdet endnu mere grelt –: han, der har underskud eller nul i indkomst, får den fulde virkning at mærke på sine skuldre, mens hans nabo med den store indkomst kun påvirkes med en mindre del. Jeg savner i høj grad et forsvar for bevarelse af en så asocial og en så urimelig beskatningsform og et forsvar for, at socialdemokratiet, som taler om, at de brede skuldre skal bære de største byrder, kan stå fast på et sådant princip.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, det er ufatteligt, at hr. Svend Erik Hovmand ikke kan forstå, at der er nogle, der føler, det her er uretfærdigt. Det må jeg indrømme. Er der ikke nogen, der vil komme til at mærke, hvordan sultecirkulæret fungerer, er der ikke nogen, der vil komme